

Musefelle

materiale som lå der til fjøsgulvet, og som nå er satt opp så naturtro og tidsriktig som det går an. Folk bare står der i stum beundring og kan nesten ikke tro det de ser. Det eneste som mangler er kanskje ljoren i taket, der de satte opp en halmdott på stang for å stenge lyset ute når kyrne skulle sove, og så ta den ned igjen om morgenen. Men det var i eldgamle dager. I dette fjøset skal det visstnok være en liten fjøsglugg med et lite blyglassvindu.

Nei, det er ikke vanskelig å tenke seg tilbake til gamle dager og hvordan folk hadde det da – når en ser både fjøs, stue og kjøkken. Til og med utedoen er på plass! Og et lite kammers ved siden av kjøkkenet nærmer seg ferdig. Bryggerhus med bryggerpanne og alt som hørte til klesvasken, vil også bli tatt med. En hel avdeling fra

Ovnen var samlingspunktet i stua

det nedlagte Lyngdal Meieri er også en viktig del av historien. Alle de gamle gårdsredskapene og kjøredoningene oppe i andre etasje er også en helt unik samling som bare må sees.

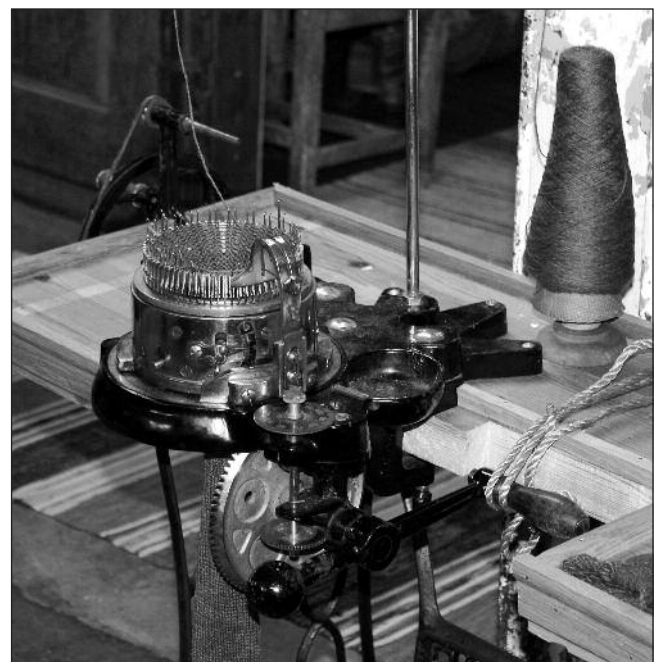
Når en tenker på denne store kulturskatten som nå står trygt forvart under tak på det som nå er Lyngdal gamle «kulturhus», må en bare ta hatten av for disse som tok på seg den store oppgaven, slik at det kan bli bevart for ettertida. Jeg er sikker på at kommende slekter vil si at det var i siste eller ellefte time. Mye er dessverre gått tapt allerede, men det som er bevart, er av stor betydning for skolen og bygda ellers.

Vi må bare takke for at drømmen om et landbruksmuseum er blitt en realitet. Tanken går til dem som gjorde det mulig, og ikke minst til Trygve Haugeland og hans livsverk her nede. Jeg skulle ønske han hadde fått oppleve dette, er sikker på han ville vært fornøyd og smilte i skjegget. Vi minnes med glede han og alle de som levde før oss, og så vil vi gjøre vårt til å verne om disse kulturskattene våre, slik at «um fedrene sjå att på jordi, dei kan kjenna sitt folk og sitt land.»

*«Lat oss ikkje forfedrane gløyma
Under alt som me venda og snu.
For dei gav oss ein arv til å gøyma
Han er større enn mange vil tru.»*

Artikkelen sto på trykk første gang i «Lyngdalsbandet» nr. 1, april 2004. Grete Flaas var en av forkjemperne for et museum på Jordbrukskolen samt bevaring av det gamle grisefjøset til dette formålet.

Foto: Kolbjørn Stuestøl

Rundstrikkemaskin